

17 LUTEGO

LITURGIA GODZIN NA DZIEŃ ZAŁOŻENIA (DO CELEBROWANIA W OKRESIE ZWYKŁYM)

Liturgię Godzin według poniższego formularza celebryje się w dniu 17 lutego, w rocznicę założenia Zgromadzenia Zmartwychwstania Pana Naszego Jezusa Chrystusa. Jej układ oparty jest na zatwierdzonym przez bpa Roberta Kurtza CR, ad experimentum, formularzu oraz tekstach z LG, t. III, Poznań 1987. Celebryje się go w szatach koloru białego w okresie zwykłym w całości, a w Środę Popielcową i w Okresie Wielkiego Postu według rubryk zamieszczonym poniżej.

LG według podanego formularza celebryją tylko członkowie Zgromadzenia Zmartwychwstańców i jeżeli w danej wspólnoty parafialnej przyjęty jest zwyczaj celebrowania LG z wiernymi to także wierni świeccy uczestniczą w podanym oficjum i należy dla nich przygotować stosowne teksty.

Jeżeli dzień 17 lutego przypada w Niedzielę Okresu Zwykłego to sprawuje się Mszę Świętą z dnia (wypada jednak jedną Mszę złożyć według stosownego formularza). W Liturgii Godzin I Nieszpory sprawuje się z dnia, czyli I Nieszpory Niedzieli, a pozostałe godziny według podanych rubryk i poniższego formularza.

Podany poniżej formularz LG zawiera następujące teksty własne zatwierdzone ad experimentum: 1) Modlitwę końcową Godziny Czytań; 2) Antyfonę do psalmu wezwania; 3) Hymn do Jutrznii; 4) Psalmodię do Jutrznii wraz z antyfonami; 5) Czytanie krótkie w Jutrznii; 6) Responsorium krótkie w Jutrznii; 7) Antyfonę do pieśni Zachariasza; 8) Prośby w Jutrznii; 9) Modlitwę końcową w Jutrznii; 10) Hymn do Nieszporów; 11) Psalmodię do Nieszporów wraz z antyfonami; 12) Czytanie krótkie w Nieszporach; 13) Responsorium krótkie w Nieszporach; 14) Antyfonę do pieśni Maryi; 15) Prośby w Nieszporach; 16) Modlitwę końcową w Nieszporach. Pozostałe teksty zostały opracowane na podstawie LG, t. III, Poznań 1987. I tak: 1) Psalm wezwania – 95, s. 531-532; 2) Hymn Godziny Czytań, s. 579-580; 3) Psalmodia i antyfony Godziny Czytań, s. 1563-1565; 4) Wezwanie przed czytaniem Godziny Czytań, s. 582; 5) I Czytanie Godziny Czytań wraz z responsorium, s. 1630-1631; 6) II Czytanie Godziny Czytań wraz z responsorium, s. 1510-1511; 7) Hymn: Ciebie, Boga, wysławimy, s. 538-540; 8) Formuła wprowadzenia do Modlitwy Pańskiej w Jutrznii i Nieszporach, s. 1685; 9) Antyfona końcowa do NMP w Komplecie, s. 1018; 10) Części stałe do LG, s. 531-555; Ponadto: 1) II Czytanie do wyboru w Godzinie Czytań jest zaczerpnięte z: B. Jański, *Wypisy duchowe*, Kraków 2000, s. 70-71; 2) Responsorium po II Czytaniu – do wyboru – w Godzinie Czytań jest wzięte z LG, t. II, Poznań 1984, s. 66 (Responsorium II Czytania Godziny Czytań z Soboty po Popielcu).

WEZWANIE

P: ✝ Panie, otwórz wargi moje.

W: A usta moje będą głosić Twoją chwałę.

Psalm 95

Wezwanie do chwaleń Boga

Zachęcajcie się wzajemnie każdego dnia, póki trwa to, co „dzis” się nazywa (Hbr 3, 13).

Ant. Chrystus zmartwychwstał * i odnowił nas swoją miłością. / Alleluja.

Przyjdźcie, radośnie śpiewajmy Panu, *
wznosmy okrzyki ku chwale Opoki naszego zbawienia.
Stańmy przed obliczem Jego z uwielbieniem, *
z weselem śpiewajmy Mu pieśni.

Ant. Chrystus zmartwychwstał / i odnowił nas swoją miłością. / Alleluja.

Bo Pan jest Bogiem wielkim, *
wielkim Królem nad wszystkimi bogami.
W Jego rękę głębiny ziemi, *

szczyty gór do Niego należą.
Jego własnością jest morze, które sam stworzył, *
i ziemia, którą ulepiły Jego ręce.

Ant. Chrystus zmartwychwstał / i odnowił nas swoją miłością. / Alleluja.
Przyjdźcie, uwielbiamy Go padając na twarze, *
klękniemy przed Panem, który nas stworzył,
Albowiem On jest naszym Bogiem, †
a my ludem Jego pastwiska *
i owcami w Jego ręku.

Ant. Chrystus zmartwychwstał / i odnowił nas swoją miłością. / Alleluja.
Obyście dzisiaj usłyszeli głos Jego: †
„Niech nie twardnieją wasze serca jak w Meriba, *
jak na pustyni w dniu Massa,
Gdzie Mnie kusili wasi ojcowie, *
doświadczali Mnie, choć widzieli moje dzieła.

Ant. Chrystus zmartwychwstał / i odnowił nas swoją miłością. / Alleluja.
Przez lat czterdzieści to pokolenie wstręt we Mnie budziło †
i powiedziałem: «Są ludem o sercu zbłąkanym *
i moich dróg nie znają».
Przeto przysiągłem w gniewie, *
że nie wejdą do mojej krainy spoczynku”.

Ant. Chrystus zmartwychwstał / i odnowił nas swoją miłością. / Alleluja.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Chrystus zmartwychwstał / i odnowił nas swoją miłością.

GODZINA CZYTANÍ

P: Boże wejrzyj ku wspomózeniu memu.

W: Panie pośpiesz ku wspomózeniu memu.

P: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W: Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Powyższy werset opuszcza się, jeżeli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

1. Światłości wiekuista,
Boże jeden w Trójcy Świętej,
Ciebie, grzeszni, wysławiamy
I modlimy się w pokorze.
2. Wyznajemy Boga Ojca,
Jednorodzonego Syna
Oraz Ducha, więź miłości,
Która łączy Ojca z Synem.
3. Ty, coś prawdą jest i szczęściem,
Daj nam wiarę i nadzieję,
Byśmy mogli kochać Ciebie
I posłusznie iść za Tobą.
4. W Tobie źródło wszystkich bytów,
Ich początek, trwanie, koniec;

Dla wierzących Tyś pomocą
I nadzieją niezawodną.

5. Sam stworzyłeś wszystko, Boże,
I wszystkiemu sam wystarczasz;
Ty jedynym jesteś światłem
I nagrodą ufających.
6. Umocnieni Duchem Świętym
Prośmy Ojca i Chrystusa:
Boże w Trójcy wszechmogący,
Otocz nas opieką swoją. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Panie, prosił Cię o życie, * a Tyś go nim obdarzył, / ozdobiłeś go do-stojeństwem i blaskiem. / Alleluja.

Psalm 21, 2-8.14

Panie, król się weseli z Twej potęgi *
i z Twej pomocy tak bardzo się cieszy.
Spełniłeś pragnienie jego serca *
i nie odmówiłeś błaganiom warg jego.
Bo pomyślnie błogosławieństwo wcześniej nań zesłałeś, *
szczyro złotą koronę włożyłeś mu na głowę.
Prosił Ciebie o życie, *
Ty go obdarzyłeś długimi dniami na wieki i na zawsze.
Wielka jest jego chwała dzięki Twej pomocy, *
ozdobiłeś go dostojnością i blaskiem.
Gdyż błogosławieństwem uczyniłeś go na wieki, *
nappełniłeś go radością Twojej obecności.
Król bowiem w Panu pokłada nadzieję *
i nie zachwieje się z łaski Najwyższego.
Powstań, Panie, w swojej potędze, *
będziemy śpiewać i słać moc Twoją.

Ant. Panie, prosił Cię o życie, / a Tyś go nim obdarzył, / ozdobiłeś go dostojnością i blaskiem. / Alleluja.

2 ant. Ścieżka sprawiedliwych jak wschodząca zorza, * która rośnie aż do dnia pełnego. / Alleluja.

Psalm 92

I

Dobrze jest dziękować Panu, *
śpiewać Twojemu imieniu, Najwyższy,
Rano głosić łaskawość Twoją, *
a wierność Twoją nocami,
Na harfie dziesięciostunnej i lirze, *
pieśnią przy dźwiękach cytry.
Bo weselę się, Panie, Twoimi czynami, *
raduję się dziełami rąk Twoich.
Jak wielkie są dzieła Twoje, Panie, *
i jakże głębokie Twe myśli!
Nie zna ich człowiek nierozumny *
i głupiec ich nie pojmuje.
Chociaż występni się plenią jak zielsko, *
a złoczyńcy jaśnieją przepychem,

I tak pójda na wieczną zagładę, *
Ty zaś, Panie, na wieki jesteś wywyższony.

Ant. Ścieżka sprawiedliwych jak wschodząca zorza, / która rośnie aż do dnia pełnego. / Alleluja.

3 ant. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, * rozrośnie się jak cedr na Libanie. / Alleluja.

II

Bo oto wrogowie Twoi, Panie, †
bo oto wrogowie Twoi pogina, *
rozproszą się wszyscy złoczyńcy.
Dałeś mi siłę bawołu, *
skropiłeś mnie świeżym olejkim.
Moje oko spogląda z góry na nieprzyjaciół, †
a uszy me usłyszały o klęsce przeciwników, *
tych, którzy na mnie powstają.
Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, *
rozrośnie się jak cedr na Libanie.
Zasadzeni w domu Pańskim *
rozkwitną na dziedzińcach Boga naszego.
Nawet i w starości wydadzą owoc, *
zawsze pełni życiodajnych soków,
Aby świadczyć, że Pan jest sprawiedliwy; *
On moją Opoką i nie ma w Nim nieprawości.

Ant. Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, / rozrośnie się jak cedr na Libanie. / Alleluja.

K. Ucz mnie, Panie, bym przestrzegał Twego Prawa. Alleluja.

W. I zachowywał je całym sercem. Alleluja.

ICZYTANIE

Z Pierwszego Listu św. Pawła Apostoła do Koryntian (15, 12-34)

Zmartwychwstanie Chrystusa nadzieją wiernych

Bracia! Jeżeli głosi się, że Chrystus zmartwychwstał, to dlaczego twierdzą niektórzy spośród was, że nie ma zmartwychwstania? Jeśli nie ma zmartwychwstania, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara. Okazuje się, bowiem, żeśmy byli fałszywymi świadkami Boga, skoro umarli nie zmartwychwstają, przeciwko Bogu świadczyliśmy, że z martwych wskrzesił Chrystusa. Skoro umarli nie zmartwychwstają, to i Chrystus nie zmartwychwstał. A jeżeli Chrystus nie zmartwychwstał, daremna jest wasza wiara i aż dotąd pozostajecie w swoich grzechach. Tak więc i ci, co pomarli w Chrystusie, poszli na zatracenie. Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie nadzieję pokładamy, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania.

Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka przyszła śmierć, przez Człowieka też dokona się zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekaże królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierzchność, Władzę i Moc.

Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy. Jako ostatni wróg zostanie pokonana śmierć. Wszystko bowiem rzucił pod stopy Jego. Kiedy się mówi, że wszystko jest poddane, znaczy to, że z wyjątkiem Tego, który Mu wszystko poddał. A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich.

Bo inaczej czegoż dokonają ci, co przyjmują chrzest za zmarłych? Jeżeli umarli w ogóle nie zmartwychwstają, to czemuż za nich chrzest przyjmują? Po co też i my wystawiamy się na niebezpieczeństwo każdej godziny? Zapewniam was, przez chlubę, jaką mam z was w Jezusie Chrystusie, Panu naszym, że każdego dnia umieram. Jeżeli tylko ze względu na ludzi potykałem się w Efezie z dzikimi zwierzętami, to cóż mi stąd za pożytek? Skoro zmarli nie zmartwychwstają, to jedźmy i pijmy, bo jutro pomrzemy. Nie łudźcie się! „Wskutek złych rozmów psują się dobre obyczaje”. Ocknijcie się naprawdę i przestańcie grzeszyć! Są bowiem wśród was tacy, co nie uznają Boga. Ku waszemu zawstydzeniu to mówię.

RESPONSORIUM (1 Kor 12, 25-26; por. Ap 20, 13. 14)

W. Trzeba, aby Chrystus królował, † aż Bóg położy wszystkich nieprzyjaciół pod Jego stopy,* A jako ostatni wróg śmierć zostanie pokonana.

K. Śmierć i Otchłań wydadzą swoich zmarłych i wrzucone będą do jeziora ognia. **W.** A jako.

II CZYTANIE

O założycielu miejscowego Kościoła:

Z komentarza św. Hilarego, biskupa, do psalmu sto dwudziestego siódmego (nr 7-10)

Pan buduje i otacza opieką swoje miasto

„Jeśli domu Pan nie zbuduje, na próżno trzudzą się ci, którzy go wnoszą. Wy jesteście świątynią Boga i Duch Boży w was mieszka”. O takim domu i takiej świątyni Boga, wypełnionej nauką Jego i dziełami, mieszkaniu godnym świętości Bożego serca, powiedział tenże sam prorok: „Święty jest Twój przybytek, godny podziwu w swej prawości”. Świątynią Boga jest zatem świętość, prawość i skromność człowieka.

Dom ten może być wybudowany tylko przez Boga. Wzniesiony rękami ludzi nie ostoi się, nie utrzyma wspierany mądrością świata, nie ustrzegą go nasze próżne trudy i starania. Inaczej trzeba go budować, inaczej strzec: nie na grząskim terenie zakładać, na niestałym i osuwającym się piasku, ale na opoce proroków i Apostołów. Wznosić trzeba z żywych kamieni, oprzeć na kamieniu węgielnym i przez rozwijanie wzajem więzi budować na miarę człowieka doskonałego i na miarę Ciała Chrystusa; ozdabiać blaskiem i świętością duchowych łask.

Dom ten wybudowany przez Boga, to jest według Jego nauki, nie upadnie. Dzięki zaś różnorodnemu budowaniu, którego wierzący dokonują w sobie samych, wyrosnie w wiele domów dla przyozdobienia i powiększenia błogosławieństwa owego miasta.

Na straży tego miasta od dawna czuwa już Pan; Abrahama strzeże w wędrówkach, ocala przeznaczonego na ofiarę Izaaka, Jakuba na służbie wzbogaca, wywyższa sprzedanego do Egiptu Józefa, umacnia Mojżesza przeciw faraonowi, wybiera Jozuego na wodza na wojnach, uwalnia Dawida od wszystkich niebezpieczeństw, Salomona obdarowuje mądrością, wspiera proroków, Eliasza zabiera, Elizeusza wybiera, Daniela żywi; młodzieńców w piecu ognistym ochładza i im towarzyszy, Józefa za pośrednictwem anioła poucza o swoim narodzeniu z Dziewicy, Maryję umacnia, Jana posyła jako swego poprzednika, Apostołów ustanawia, modli się do Ojca: „Ojcze święty, zachowaj ich w Twoim imieniu. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu”. W końcu, po swej Męce, obiecuje nieustanną nad nimi opiekę: „Oto Ja jestem z wami aż do skończenia świata”.

To błogosławione i święte miasto, które jest miastem Boga, powstałym ze zjednoczenia wielu i w każdym z nas, cieszy się ustawiczną opieką. Pan będzie je budował, by osiągnęło pełną doskonałość. U początków budowy nie jest jeszcze doskonałe, ale poprzez budowanie nabywa doskonałości.

RESPONSORIUM (1 P 2, 4-5; Ps 118, 22)

W. Zbliżając się do Tego, † który jest żywym kamieniem, * Wy również niby żywe kamienie jesteście budowani jako duchowa świątynia, / by stanowić święte kapłaństwo dla składania duchowych ofiar, / przyjemnych Bogu przez Jezusa Chrystusa.

K. On stał się kamieniem węgielnym. **W.** Wy również.

Lub: II CZYTANIE

Z dziennika duchowego Bogdana Jańskiego (8 stycznia 1836 r.)

Ciągle nawracanie

Trzy miesiące przeszło od 21 września. Świętego Mateusza, jakem nie stawał przed trybunałem spowiedzi. Jakże wielkie upokarzające mnie zaniedbanie się, popełnione wtedy właśnie, kiedy Bóg natchnął mnie był chęcią przystępowania co tydzień do komunii świętej – i przez cały ten przeciąg czasu tak często byłem nawiedzany świętymi natchnieniami. Ach! Całe życie moje nie stanie na odpokutowanie ciężkich grzechów moich i niedbałości w dopełnianiu najświętszych powinności.

Dzisiaj pragnę z całego serca żyć w doskonałości chrześcijańskiej, a czemuż co chwila upadam, czemuż tak mało oto czasu obrałem na to przygotowanie, na rachunek sumienia, którego tak ściśle dopełnić winienem.

Kładłem za warunki dopełnienia mego najświętszego obowiązku, osiągnięcia największego dobra, zawsze jakieś warunki doczesne, jakieś uspokojenie się względem świata. W tym okazja niedbałości!

Modlić się o wyniszczenie wszystkich nałogów starego człowieka, o zupełne odrodzenie, o żywą wiarę, czystą miłość, niezachwianą nadzieję, o oświecenie myśli, ukrzepienie woli, poskromienie ciała i wszelkiej pożądliwości, o łaskę zachowania się chrześcijańskiego względem obcych, darowanie wszystkich uraz, podziękowanie Bogu za wszystkie utrapienia, poniżenia.

Miłosierny Bóg zsyła natchnienia, które mnie sprowadzają na drogę prawdy, ale jakże częste, jak wielkie zboczenia!

Zewnętrzne kłopoty i wewnętrzna oziębłość pochodząca pewnie z nieregularnego dopełniania codziennych, religijnych obowiązków.

Obudzić żal za grzechy, najczęstszą chęć poprawy – z myślą gotowości na śmierć.

Prosić o łaskę pokuty i zupełnej poprawy, o przyjęcie do służby i o [potrzebne] na to łaski, i o bractwo przysłe, jeżeli taka Boga wola. Ofiarować Bogu wszystkie troski i zmartwienia – dziękować za wszystkie poniżenia. Prosić o przyczynę Najświętszej Panny Królowej, świętej Genowefy i patronów Korony [Polskiej].

RESPONSORIUM (Pwt 10, 12; Mt 22, 38)

W. Tego żąda † od ciebie Pan, Bóg twój: * Byś się bał Pana, Boga swojego; / miłował Go i służył Panu, Bogu twemu, z całego swojego serca i z całej swej duszy.

K. To jest największe i pierwsze przykazanie. **W.** Byś się bał Pana, Boga swojego; / miłował Go i służył Panu, Bogu twemu, z całego swojego serca i z całej swej duszy.

HYMN CIEBIE, BOŻE CHWALIMY

Hymn ten (w wersji ludowej lub oficjalnej) należy odmówić zawsze kiedy celebruje się podane oficjum w Okresie Zwykłym.

Ciebie, Boga, wysławiamy,
Tobie, Panu, wieczna chwała.
Ciebie, Ojca, niebios bramy,
Ciebie wielbi ziemia cała.
Tobie wszyscy Aniołowie,
Tobie Moce i niebiosy,
Cheruby, Serafinowie
słą wieczystej pieśni głosy:
Święty, Święty nad Świętymi
Bóg Zastępów, Król łaskawy,
Pełne niebo z kręgiem ziemi
majestatu Twojej sławy.
Apostołów Tobie rzesza,
chór Proroków pełen chwały,
Tobie hołdy nieść pośpiesza
Męczenników orszak biały.
Ciebie poprzez okrąg ziemi
z głębi serca, ile zdoła,
Głosy ludów zgodzonymi

wielbi święta pieśń Kościoła.
Niezmierzonej Ojca chwały,
Syna, Słowo wiekuiste,
 Z Duchem, wszechświat wielbi cały:
 Królem chwały Tyś, o Chryste!
Tyś Rodzica Syn z wiek wieka.
By świat zbawić swoim zgonem,
 Przyoblókłszy się w człowieka,
 nie wzgardziłeś Panny łonem.
Tyś pokruszył śmierci wrota,
starł jej oścień w męki dobie
 I rajskiego kraj żywota
 otworzyłeś wiernym sobie.
Po prawicy siedzisz Boga,
w chwale Ojca, Syn Jedyny,
 Lecz gdy zabrzmie trąba sroga,
 przyjdiesz sądzić ludzkie czyny.
Prosim, słudzy łask niegodni,
wspomóż, obmyj grzech, co plami,
 Gdyś odkupił nas od zbrodni
 drogiej swojej Krwi strugami.
Ze świętymi w blaskach mocy
wiecznej chwały zlej nam zdroje,
 Zbaw, o Panie, lud sierocy,
 błogosław dziedzictwo swoje!

Następującą część hymnu można według uznania opuścić:

Rządź je, broń po wszystkie lata,
prowadź w niebios błogie bramy.
 My w dzień każdy, Władco świata,
 Imię Twoje wysławiamy.
Po wiek wieków nie ustanie
pieśń, co sławi Twoje czyny.
 O, w dniu onym racz nas, Panie,
 od wszelakiej ustrzec winy.
Zjaw swą litość w życiu całym
tym, co zebrzą Twej opieki;
 W Tobie, Panie, zaufałem,
 nie zawstydzę się na wieki.

MODLITWA KOŃCOWA

Módlmy się.

Wszyscy przez chwilę modlą się w ciszy i następnie Celebrans odmawia.

Wszechmogący Boże, Ty złożyłeś w ręce naszych Założycieli misterium obumierania sobie samemu i zmartwychwstawania do nowego życia w Duchu Świętym. † Uczyń naszą Wspólnotę * czytelnym znakiem Twojej miłości i skutecznym narzędziem odrodzenia społeczeństw. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W.** Amen.

We wspólnym odprawianiu oficjum:

K. Błogosławmy Panu. Alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja.

JUTRZANIA

P: Boże wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W: Panie pośpiesz ku wspomżeniu memu.

P: Chwała Ojcu i Synowi i Duchowi Świętemu.

W: Jak była na początku, teraz i zawsze i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

Powyższy werset opuszcza się, jeżeli tę Godzinę poprzedza Wezwanie.

HYMN

1. Bądź pochwalony, Najwyższy,
Za Twoją dobroć dla ludzi,
Których prowadzisz ku sobie
Drogami wiernej miłości.
2. Dajesz im spokój mądrości,
Napełniasz serca weselem,
Sprawiasz, że zawsze roztropni,
Umieją pomóc swym bliźnim.
3. Kiedy doświadczasz wybranych
I doskonalisz cierpieniem,
W Tobie znajdują otuchę
Radośnie pełniąc Twą wolę.
4. Słońce już weszło na niebie
I nowy dzień się zaczyna,
Obudź w nas, Boże, pragnienie,
By pójść za świętych przykładem.
5. Tobie, co wielu powołał
Do oglądania Twej chwały,
Cześć i podzięka niech będzie,
Jedyny w Trójcy Najświętszej. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Ja jestem światłością świata, * kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemnościach, * lecz będzie miał światło życia.

Psalm 130 Z otchłani grzechu

Jeżus zbawi swój lud od jego grzechów (Mt 1, 21)

Z głębokości wołam do Ciebie, Panie, *
Panie, wysłuchaj głosu mego.
Nachyl swe ucho *
na głos mojego błagania.
Jeśli zachowasz pamięć o grzechach, Panie, *
Panie, któż się ostoi?
Ale Ty udzielasz przebaczenia, *
aby Ci ze czcią służono.
Pokładam nadzieję w Panu, †
dusza moja pokłada nadzieję w Jego słowie, *
dusza moja oczekuje Pana.
Bardziej niż strażnicy poranka *
niech Izrael wygląda Pana.
U Pana jest bowiem łaska, *
u Niego obfite odkupienie.
On odkupi Izraela *

ze wszystkich jego grzechów.

Ant. Ja jestem światłością świata, / kto idzie za mną, nie będzie chodził w ciemnościach, / lecz będzie miał światło życia.

2 ant. Zaprawdę powiadam wam, * jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, * nie może wejść do Królestwa Bożego.

Pieśń (Ez 36, 24-28)
Bóg swój lud odnowi

Będą oni Jego ludem, a On będzie „Bogiem z nimi” (Ap 21, 3)

Wezmę was spośród ludów, †
zgromadzę was ze wszystkich krajów *
i przywiodę z powrotem do waszej ziemi.
Pokropię was czystą wodą, *
i staniecie się czyści.
Obmyję was z wszelkiej nieczystości *
i z waszego bałwochwalstwa.
Dam wam serce nowe *
i nowego ducha tchnę w wasze wnętrze.
Wyjmę z was serce kamienne, *
i dam wam serce z ciała.
Tchnę w was mojego Ducha *
i sprawię, że będziecie żyć według moich nakazów,
Że będziecie przestrzegać przykazań *
i postępować zgodnie z nimi.
Wtedy zamieszkacie w kraju, *
który dałem waszym przodkom,
I będziecie moim ludem, *
Ja zaś będę Bogiem waszym.

Ant. Zaprawdę powiadam wam, / jeśli się ktoś nie narodzi z wody i z Ducha, / nie może wejść do Królestwa Bożego.

3 ant. Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. * Kto wierzy we Mnie, * choćby i umarł żyć będzie.

Psalm 30
Podzięką za wybawienie od śmierci

Chrystus po swoim chwalebnym zmartwychwstaniu składa Ojcu dzięki (Kasjodor)

Sławić Cię będę, Panie, bo mnie wybawiłeś *
i nie pozwoliłeś moim wrogom naśmiewać się ze mnie.
Panie, Boże mój, do Ciebie wołałem, *
a Tyś mnie uzdrowił.
Panie, mój Boże, †
z krainy umarłych wywołałeś moją duszę *
i ocaliłeś mi życie spośród schodzących do grobu.
Śpiewajcie psalm, wszyscy miłujący Pana, *
i pamiętajcie o Jego świętości.
Gniew Jego bowiem trwa tylko przez chwilę, *
a Jego łaska przez całe życie.
Płacz nadchodzi z wieczora, *
a rankiem wesele.

Zbyt pewny byłem siebie mówiąc: *
„Nigdy się nie zachwieję”.
Twoja wola uczyniła mnie górą obronną; *
gdy zakryłeś oblicze, ogarnęła mnie trwoga.
Do Ciebie wołałem, Panie, *
mojego Boga o miłosierdzie błagałem.
„Jaka korzyść z krwi mojej, *
gdy pójdę do grobu?
Czyż mój proch będzie Cię słaawił *
albo głosił wierność Twoją?”
Wysłuchaj mnie, Panie, zmiłuj się nade mną, *
Panie, bądź moją pomocą.
Zamieniłeś w taniec mój żałobny lament, *
wór zdjąłeś ze mnie, obdarzyłeś radością,
Aby wciąż moje serce Tobie psalm śpiewało. *
Boże mój i Panie, będę Cię słaawił na wieki.

Ant. Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. / Kto wierzy we Mnie, / choćby i umarł żyć będzie.

CZYTANIE (Rz 6, 3.5-7)

Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie. To wieście, że dla zniszczenia ciała grzesznego dawny człowiek został z Nim współkrzyżowany po to, byśmy już dłużej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, został wyzwolony z grzechu.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Panie odpuść nam grzechy * i ożyw nas swoją miłością. **W.** Panie odpuść. **K.** Napełnij nas Duchem Twoim. **W.** I ożyw. **K.** Chwała Ojcu. **W.** Panie odpuść.

ANTYFONA DO PIEŚNI ZACHARIASZA

Ja jestem drogą, prawdą i życiem. * Jak Mnie umiłował Ojciec, / tak i Ja was umiłowałem. / Wytrwajcie w miłości mojej. / Alleluja.

Pieśń Zachariasza (Łk 1, 68-79)

Mesjasz i Jego poprzednik

Błogosławiony Pan, Bóg Izraela, *
bo lud swój nawiedził i wyzwolił.
I wzbudził dla nas moc zbawczą *
w domu swego sługi Dawida.
Jak zapowiedział od dawna *
przez usta swych świętych proroków,
Że nas wybawi od naszych nieprzyjaciół *
i z ręki wszystkich, którzy nas nienawidzą;
Że naszym ojcom okaże miłosierdzie *
i wspomni na swe święte przymierze,
Na przysięgę, którą złożył *
ojcu naszemu Abrahamowi.
Da nam, że z mocy nieprzyjaciół wyrwani, *
służyć Mu będziemy bez trwogi,
W pobożności i sprawiedliwości przed Nim *
po wszystkie dni nasze.
A ty, dziecię, zwać się będziesz prorokiem Najwyższego, *
gdyż pójdziesz przed Panem przygotować Mu drogi.

Jego ludowi dasz poznać zbawienie *
przez odpuszczenie grzechów.

Dzięki serdecznej litości naszego Boga, *
z jaką nas nawiedzi z wysoka Wschodzące Słońce,
By oświecić tych, co w mroku i cieniu śmierci mieszkają, *
aby nasze kroki skierować na drogę pokoju.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Ja jestem drogą, prawdą i życiem. / Jak Mnie umiłował Ojciec, / tak i Ja was umiłowalem. / Wytrwajcie w miłości mojej. / Alleluja.

PROŚBY

Bóg, który kocha nas miłością bezwarunkową i niezawodną, objawił wspaniały plan zbawienia człowieka w Misterium Paschalnym Jezusa Chrystusa. Wołajmy z ufnością do Niego i prośmy o łaski potrzebne do osobistego i wspólnotowego nawrócenia.

Przyjdź Panie Jezu i odnów nas.

Wielki Pasterzu Owiec, który oddałeś życie za owce swoje,
— uświęcaj swój Kościół i nieustannie go odnawiaj mocą swego zmartwychwstania.

Arcykapłanie Nowego Przymierza, współczujący naszym słabościom,
— każdego dnia wyzwalaj nas z naszej nędzy i złości.

Gwiazdo Świecąca Poranna, przychodząca aby nas obdarzyć światłem,
— przynieś nadzieję zmartwychwstania tym, którzy popadają w zniechęcenie z powodu ludzkich słabości i upadków.

Sługa Jahwe, szukający woli Ojca,

— pomóż nam, zmartwychwstańcom odczytywać znaki czasu obecnego i nadchodzącego, abyśmy potrafili sprostać potrzebom ludzi, do których nas posyłasz.

WPROWADZENIE DO MODLITWY PAŃSKIEJ

Jezus Chrystus dał nam moc, abyśmy się stali dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić: Ojciec nasz.

MODLITWA

Wszechmogący Boże, Ty złożyłeś w ręce naszych Założycieli misterium obumierania sobie samemu i zmartwychwstania do nowego życia w Duchu Świętym. † Uczyń naszą Wspólnotę * czytelnym znakiem Twojej miłości i skutecznym narzędziem odrodzenia społeczeństw. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W.** Amen.

ZAKOŃCZENIE

Jeśli kapłan lub diakon przewodniczy oficjum, zwraca się do wiernych ze słowami:

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący: Ojciec i Syn, ✚ i Duch Święty.

W. Amen.

Można użyć innego, uroczystego błogosławieństwa zamieszczonego w Ceremoniale.

Jeżeli wierni mają się rozejść, dodaje się wezwanie:

K. Idźcie w pokój Chrystusa. Alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

W razie nieobecności kapłana lub diakona oraz w oficjum odmawianym przez jedną tylko osobę, kończy się tę Godzinę słowami:

Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego. **W.** Amen.

MODLITWA W CIĄGU DNIA

Czyli przedpołudniowa, południowa i popołudniowa

Wszystko odmawia się z dnia bieżącego, a modlitwę na zakończenie należy wziąć z Jutrznii podanej w niniejszym formularzu.

NIESZPORY

K. + Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

K. Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

W. Jak była na początku, teraz i zawsze, i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN

1. Jezu otoczony rzeszą
Kalek, ślepców, trędowatych,
Ciał niemocą naznaczonych,
Dusz błądzących po bezdrożach;
2. Jezu, któryś miał przyjaciół
Wśród celników, jawnogrzesznic,
Któryś szukał pogardzonych,
Zeszeconych plamą winy;
3. Jezu z sercem gorejącym
I otwartym dla każdego,
Kto chce dźwigać krzyż codzienny
Swej słabości i cierpienia;
4. Jezu okaż miłosierdzie
Nam, potomkom tamtych ludzi
I podobnym do nich w nędzy,
Co przyzywa Twej litości.
5. Jezu, kiedy dzień się kończy,
A przybliży się nieznane,
Bądź nam światłem gorejącym
Wśród ciemności tego świata.
6. Jezu Ciebie, Twego Ojca,
I Pocieszyciela Ducha
Niech wysławia Miłość nasza
Przez pokorny hołd modlitwy. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Oto Ja jestem pośród was * jak ten, kto służy. / Alleluja.

Psalm 72
Królewska władza Mesjasza

Otworzywszy swe skarby, ofiarowali Mu dary: złoto, kadzidło i mirrę (Mt 2, 11)

I

Boże, przekaz Twój sąd królowi, *
i Twoją sprawiedliwość synowi królewskiemu,

Aby Twoim ludem rządził sprawiedliwie *
i ubogimi według prawa.
Niech góry przyniosą pokój ludowi, *
a wzgórze sprawiedliwość.
Otoczy opieką ubogich z ludu, †
będzie ratował dzieci biedaków *
i zmiążdży ciemężycieli.
Będzie żył długo jak słońce, *
jak księżyc, z pokolenia na pokolenie.
Będzie jak deszcz spadający na trawę, *
jak rześista ulewa, co nawadnia ziemię.
Za dni jego sprawiedliwość zakwitnie *
i wielki pokój, zanim księżyc zgaśnie.
Będzie panował od morza do morza, *
od Rzeki aż po krańce ziemi.
Wrogowie będą bić przed nim pokłony, *
a przeciwnicy pył będą lizali.
Królowie Tarszisz i wysp przyniosą dary, *
królowie Szeby i Saby złożą daninę.
I oddadzą mu pokłon wszyscy królowie, *
wszystkie narody będą mu służyły.

Ant. Oto Ja jestem pośród was / jak ten, kto służy. / Alleluja.

2 ant. Pan zmiłuje się nad biednymi, * wybawi ich od krzywdy i przemocy. / Alleluja.

II

Wyzwoli bowiem biedaka, który go wzywa, *
i ubogiego, który nie ma opieki.
Zmiłuje się nad biednym i ubogim, *
nędzarza ocali od śmierci.
Wybawi ich od krzywdy i przemocy, *
gdyż krew ich cenna jest w jego oczach.
Będzie żył i przyniosą mu złoto z Saby, †
zawsze będą się modlić za niego, *
nieustannie błogosławić mu będą.
Obfitość zboża będzie na ziemi, †
szczyty pagórków zaszumią kłosami jak Liban *
i rozmnożą się mieszkańcy miast jak polna trawa.
Niech jego imię trwa na wieki, *
jak długo świeci słońce, niech trwa jego imię.
Niech jego imieniem wzajemnie się błogosławią, *
niech wszystkie narody życzą mu szczęścia.
Błogosławiony niech będzie Pan, Bóg Izraela, *
który sam czyni cuda.
Na wieki niech będzie błogosławione Jego imię, †
a Jego chwała niech wypełni ziemię. *
Niech się tak stanie, niech się stanie!

Ant. Pan zmiłuje się nad biednymi, * wybawi ich od krzywdy i przemocy. / Alleluja.

3 ant. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi * przez to, że wypełniłem dzieło, / które mi dałeś do wykonania. / Alleluja.

Pieśń (Flp 2, 6-11)

Chrystus Sługa Boży

Chrystus Jezus, istniejąc w postaci Bożej, †
nie skorzystał ze sposobności, *
aby na równi być z Bogiem.

Lecz ogołocił samego siebie †
przyjawszy postać sługi *
i stał się podobnym do ludzi.

A w tym, co zewnętrzne, uznany tylko za człowieka, *
uniżył samego siebie,

Gdy stał się posłusznym aż do śmierci, *
i to śmierci krzyżowej.

Dlatego też Bóg wywyższył Go ponad wszystko *
i darował Mu imię ponad wszelkie imię,

Aby na imię Jezusa zgięto się każde kolano *
istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych.

I aby wszelki język wyznał, *
że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca.

Ant. Ja Ciebie otoczyłem chwałą na ziemi * przez to, że wypełniłem dzieło, / które mi dałeś do wykonania. / Alleluja.

CZYTANIE (Hbr 13, 20-21)

Bóg zaś pokoju, który na mocy krwi przymierza wiecznego wyprowadził spośród zmarłych Wielkiego Pasterza owiec, Pana naszego, Jezusa, niech was uzdolni do wszelkiego dobra, byście wypełnili Jego wolę; niech sprawi w was, co miłe jest w Jego oczach, przez Jezusa Chrystusa, któremu chwała na wieki wieków. Amen.

RESPONSORIUM KRÓTKIE

K. Chrystus nas umiłował, * i przez Krew swoją uwolnił nas od grzechów. **W.** Chrystus. **K.** Uczynił nas królestwem i kapłanami dla Boga. **W.** I przez Krew. **K.** Chwała. **W.** Chrystus.

ANTYFONA DO PIEŚNI MARYI

Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: * Jeśli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, / zostanie tylko samo, / ale jeśli obumrze, przyniesie plon obfity.

Pieśń Maryi (Łk 1, 46-55)

Radość duszy w Bogu

Wielbi dusza moja Pana *

i raduje się duch mój w Bogu, Zbawicielu moim.

Bo wejrzał na uniżenie swojej Służebnicy. *

Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia.

Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny, *

a Jego imię jest święte.

Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie *

nad tymi, którzy się Go boją.

Okazał moc swego ramienia, *

rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.

Strącił władców z tronu, *

a wywyższył pokornych.

Głodnych nasycił dobrami, *

a bogatych z niczym odprawił.

Ujął się za swoim sługą, Izraelem, *
pomny na swe miłosierdzie,
Jak obiecał naszym ojcom, *
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki.

Ant. Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam: * Jeśli ziarno pszenicy wypadłszy w ziemię nie obumrze, / zostanie tylko samo, / ale jeśli obumrze, przyniesie plon obfity.

PROŚBY

Bóg, który kocha nas miłością bezwarunkową i niezawodną, objawił wspaniały plan zbawienia człowieka w Misterium Paschalnym Jezusa Chrystusa. Wołajmy z ufnością do Niego i prośmy o łaski potrzebne do osobistego i wspólnotowego nawrócenia.

Odnawiaj w nas, Panie, świadectwo miłości.

Wielki Pasterzu Owiec, który oddałeś życie za owce swoje,

— uświęcaj swój Kościół i nieustannie go odnawiaj mocą swego zmartwychwstania.

Arcykapłanie Nowego Przymierza, współczujący naszym słabościom,

— każdego dnia wyzwalaj nas z naszej nędzy i złości.

Drogo, Prawdo i Życie nasze,

— przynieś nadzieję zmartwychwstania tym, którzy popadają w zniechęcenie z powodu ludzkich słabości i upadków.

Sługo Jahwe, szukający woli Ojca,

— pomóż nam, zmartwychwstańcom odczytywać znaki czasu obecnego i nadchodzącego, abyśmy potrafili sprostać potrzebom ludzi, do których nas posyłasz.

Pierwszy i Ostatni, który byłeś umarły a oto jesteś żyjący na wieki wieków,

— daj wszystkim zmarłym spożywać z drzewa życia, które jest w Raju Boga.

WPROWADZENIE DO MODLITWY PAŃSKIEJ

Zjednoczeni w miłości skierujmy do Boga Ojca modlitwę, której nas nauczył Jego Syn: Ojczy nasz.

MODLITWA

Wszechmogący Boże, Ty złożyłeś w ręce naszych Założycieli misterium obumierania sobie samemu i zmartwychwstawania do nowego życia w Duchu Świętym. † Uczyń naszą Wspólnotę * czytelnym znakiem Twojej miłości i skutecznym narzędziem odrodzenia społeczeństw. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. **W.** Amen.

ZAKOŃCZENIE

Jeśli kapłan lub diakon przewodniczy oficjum, zwraca się do wiernych ze słowami:

K. Pan z wami.

W. I z duchem twoim.

K. Niech was błogosławi Bóg wszechmogący: Ojciec i Syn, ✚ i Duch Święty.

W. Amen.

Można użyć innego, uroczystego błogosławieństwa zamieszczonego w Ceremoniale.

Jeżeli wierni mają się rozejść, dodaje się wezwanie:

K. Idźcie w pokoju Chrystusa. Alleluja, alleluja.

W. Bogu niech będą dzięki. Alleluja, alleluja.

W razie nieobecności kapłana lub diakona oraz w oficjum odmawianym przez jedną tylko osobę, kończy się tę Godzinę słowami:

Niech nas Bóg błogosławi, broni od wszelkiego zła i doprowadzi do życia wiecznego.

W. Amen.

MODLITWA NA ZAKOŃCZENIE DNIA (KOMPLETA)

Wszystko odmawia się z dnia bieżącego. Jako antyfonę końcową do NMP należy odmówić: „Matko Odkupiciela”.

17 LUTEGO

LITURGIA GODZIN NA DZIEŃ ZAŁOŻENIA (DO CELEBROWANIA W ŚRODĘ POPIELCOWĄ I NIEDZIELE WIELKIEGO POSTU)

Liturgię Godzin w Środę Popielcową i Niedziele Wielkiego Postu celebrować się z danego dnia Wielkiego Postu, bez jakichkolwiek zmian i wstawek. Można tylko dodać okolicznościowe wezwanie w Prośbach Jutrzni i Nieszporów. Kolor szat liturgicznych – fioletowy.

17 LUTEGO

LITURGIA GODZIN NA DZIEŃ ZAŁOŻENIA (DO CELEBROWANIA W DNI ZWYKŁE WIELKIEGO POSTU)

Liturgię Godzin w dni zwykłe Wielkiego Postu, czyli w dni przypadające poza Środą Popielcową i Niedzielami Wielkiego Postu celebrować się według poniższych rubryk:

1. Godzinę Czytań sprawuje się z dnia bieżącego. Po II czytaniu patrystycznym tego dnia i jego responsorium dodaje się, jako trzecie, czytanie z tekstów na Dzień Założenia (na Okres Zwykły) wraz z jego responsorium. Opuszcza się śpiew „Ciebie Boga” i odmawia się modlitwę końcową zamieszczoną na Dzień Założenia.
2. Jutrznę i Nieszpory sprawuje się z dnia bieżącego. W prośbach można dodać okolicznościowe wezwanie. Wstęp do Modlitwy Pańskiej bierze się z Dnia Założenia. W modlitwie końcowej opuszcza się zakończenie (czyli: „Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna ...”, lub „Który z Tobą żyje i króluje ...”, lub „Który żyjesz i królujesz ...”) i recytuje się antyfonę do pieśni Zachariasza (przy Jutrzni), lub do pieśni Maryi (przy Nieszporach), oraz bezpośrednio po tej antyfonie, opuszczając wezwanie „Módlmy się” odmawia się modlitwę z Dnia Założenia.
3. Godziny w ciągu dnia oraz Kompletę odmawia się z dnia bieżącego Wielkiego Postu bez jakichkolwiek zmian. Jako antyfonę końcową do NMP, w Komplecie, należy odmówić: „Matko Odkupiciela”.
4. Kolor szat liturgicznych – fioletowy.

Powyższe przepisy oparte są na: OWLG, 237-239. Porównaj: *Okres Wielkiego Postu*, w: *Kalendarz liturgiczny archidiecezji krakowskiej na rok 2010*, Kraków 2009, s. 82; por. *Okres Wielkiego Postu – czas pokuty i przygotowania paschalnego. Wskazania liturgiczne*, w: *Kalendarz liturgiczny diecezji gliwickiej na rok 2009*, Gliwice 2008, s. 87.